

Arrest

nr. 299 054 van 20 december 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. DASSEN
Pastoor Coplaan 241
2070 BURCHT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 3 augustus 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 juli 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 10 augustus 2023 met referthenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 oktober 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 november 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat K. DASSEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Tamil, hindoe en afkomstig uit Polikandy (Jaffna district, Noordelijke Provincie, Sri Lanka) en in het bezit van de Sri Lankaanse nationaliteit. U heeft een diploma middelbaar onderwijs behaald en zat nadien meestal thuis, al werkte u soms ook als dagloner.

Bij de provinciale verkiezingen van 2013 hielp u samen met uw vader M. K. Shivajilingam kandidaat voor de Tamil National Alliance (TNA). Jullie plakten posters en staken drukwerk in de postbus. De dag na de verkiezingen kwamen enkele onbekenden bij jullie thuis langs. Ze doorzochten het huis en namen uw vader en u mee naar een nabijgelegen kamp van het leger. Daar werden jullie ondervraagd. U werd zelf nog diezelfde dag vrijgelaten, uw vader pas de dag nadien. Hij werd daarbij ook geslagen. In januari 2014 kwamen ze opnieuw bij jullie langs. Deze keer ondervroegen ze u en namen ze alleen uw vader mee. Uw vader werd opnieuw ondervraagd, mishandeld en nadien vrijgelaten. Uit vrees dat u hetzelfde zou overkomen, dook u onder bij een tante in Kurumbasiddy, een tiental kilometer van jullie huis. Uw vader bleef thuis, waar diezelfde onbekenden van dan af regelmatig langskwamen. Uw vader koopt hen dan steeds om. Jullie probeerden verschillende keren vergeefs het land te verlaten.

Pas op 17 april 2016 slaagde u erin Sri Lanka te verlaten, met een vals paspoort dat u van uw smokkelaar had gekregen. U vloog via Qatar naar Turkije, waar u twee weken verbleef. Van daar reisde u verder over land, via Hongarije, naar Zwitserland. U diende op 23 juni 2016 een verzoek om internationale bescherming in Zwitserland in, hetwelk in juni 2018 geweigerd werd en in beroep bevestigd werd op 5 september 2019. Begin 2020 reisde u daarom door naar België, waar u op 29 januari 2020 opnieuw een verzoek om internationale bescherming indienden.

Ter staving van dit verzoek legde u kopie van uw geboorteakte neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin der gelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging, in de zin van de Vluchtelingenconventie, dan wel van een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken.

Vooreerst dient erop gewezen dat u uw identiteit niet ontegensprekelijk wist aan te tonen. U legde immers niet meer dan een kopie van uw geboorteakte neer. Dient evenwel opgemerkt dat kopies slechts een zeer beperkte bewijswaarde hebben gezien ze makkelijk te manipuleren zijn. Verder wijst het CGVS ook op toegevoegde objectieve informatie waaruit blijkt dat vervalste documenten makkelijk te verkrijgen zijn in Sri Lanka. U liet in elk geval na enig origineel identiteitsdocument neer te leggen, of (ook maar een kopij van) uw identiteitskaart of paspoort. Bovendien konden uw verklaringen over deze laatste allerm minst overtuigen. Zo gaf u aan uw identiteitskaart bij uw asielprocedure in Zwitserland te hebben neergelegd en deze, noch kopie ervan, te hebben teruggekregen (zie CGVS, p.11). Uw paspoort zou u dan weer, zeer stereotiep (en maar weinig aannemelijk gezien u geen nood bleek te hebben aan een smokkelaar, zie verder), aan uw smokkelaar hebben moeten afgeven voor uw vertrek uit Sri Lanka (zie DVZ, pt.28; CGVS, pp.11-12). Gezien u ook nalaat het paspoort waarmee u dan wel gereisd zou hebben, neer te leggen, blijft uw verklaring over uw illegaal vertrek niet meer dan een blote bewering. Zulke bewijsstukken maken echter een essentieel onderdeel uit in iedere procedure en een verzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Het ontbreken van reisdocumenten en de weinig overtuigende verklaringen die u hierover aflegt houden dan ook een al een negatieve indicatie met betrekking tot de geloofwaardigheid van uw asielrelaas in, daar u de asieldiensten ook hierdoor geen duidelijk zicht geeft op wanneer u uw land verliet.

Verder dient te worden vastgesteld dat uw verklaringen mbt uw problemen omwille van uw politieke activiteiten allerm minst wisten te overtuigen. Zo dient vooreerst opgemerkt dat het niet meer dan blote beweringen zijn, dewelke bovendien maar weinig wisten te overtuigen (zie verder). U legde immers geen enkel begin van bewijs neer van uw beweemde problemen, noch van uw politieke activiteiten op zich. U zou wel een document gevraagd hebben van de politicus die jullie geholpen zouden hebben bij de verkiezingen, maar slaagde er niet in dit neer te leggen. Dat hij dit weigerde omdat hij bang was daardoor in de problemen te komen, kan maar weinig overtuigen, gezien onderstaande vaststellingen en het feit dat hijzelf wel nog in Sri Lanka blijkt te wonen. Hoe dan ook wisten uw verklaringen over uw problemen

ook maar weinig te overtuigen. Zo is het maar weinig aannemelijk dat u, die beweert uw land van herkomst te hebben moeten verlaten omwille van uw hulp bij politieke verkiezingen, zich foutief zou uitlaten over de timing daarvan. U gaf immers aan dat de onbekenden u voor het eerst kwamen lastigvallen bij u thuis, de dag na de verkiezingen (zie CGVS, p.14). Opmerkelijk, gezien de verkiezingen zoals blijkt uit toegevoegde informatie plaatsvonden op 21 september 2013 en u deze feiten op 24 september 2013 dateerde (zie CGVS Vragenlijst, pt.3.5). Ook over de timing van uw beweerdde problemen nadien liepen uw verklaringen uiteen. Zo gaf u in eerste instantie aan dat ze nadien pas terugkwamen in januari 2014, moment waarop ze uw vader (opnieuw) meenamen (zie CGVS Vragenlijst, pt.3.5). Om dan ten overstaan van het CGVS te laten optekenen dat ze na hun eerste bezoek (al) op regelmatige basis langskwamen (zie CGVS, p.13), alsook dat ze de week na het eerste (en dus ruim voor het tweede) incident al opnieuw langskwamen (zie CGVS, p.15). Gevraagd dit te verduidelijken, bleken ze nu plots pas na het tweede bezoek regelmatig te zijn langsgekomen (zie CGVS, p.16). Wat er daar ook van zij, u bleek opmerkelijk genoeg helemaal niets te weten van de personen voor wie u beweert uw land te zijn moeten ontvluchten. Nochtans zouden zij verschillende keren bij jullie langsgekomen zijn en gaf u aan de problemen ook besproken te hebben met S.(...), die bovendien op de hoogte was van gelijkaardige problemen voor andere campagnemedewerkers (zie CGVS, pp.15-16). Dat hij daarop zou hebben aangegeven de problemen niet zo ernstig te nemen (zie CGVS, p.16), spreekt overigens boekdelen. Dat u niet op de hoogte bleek van het lot van die andere campagnemedewerkers die in hetzelfde schuitje zouden hebben gezeten (zie CGVS, p.16), mag gezien de ernst van de door u aangehaalde problemen verder verbazen. Evenzeer bevreemdend is de vaststelling dat u verklaarde dat u genoodzaakt was onder te duiken, en uw vader, die al langer voor S.(...) zou werken dan u en ernstigere problemen had met jullie tegenstanders, gewoon thuisbleef. Dat hij het hoofd van de familie was en daar moest blijven, terwijl jullie voor jullie veiligheid weg moesten (zie CGVS, p.17) overtuigt dan ook niet. Hierbij kan ook opgemerkt worden dat uw hele gezin momenteel nog steeds in uw dorp zou wonen. Dat ze daarbij nog steeds worden lastiggevallen omwille van jullie (beperkte) politieke activiteiten uit 2013, kan echter niet aanvaard worden. Hoe dan ook bleek u zelf nog jarenlang, klaarblijkelijk zonder noemenswaardige problemen, gewoond te hebben op slechts een tiental kilometer van uw woonplaats. Dat u daarbij ondergedoken leefde, is niet meer dan een blote bewering. Bovendien kan het voor uw tegenstanders, die u een zekere macht toedicht, niet bijzonder moeilijk geweest zijn om u desgewenst te vinden bij uw tante vlakbij. Ten slotte dient ook vastgesteld dat, zelfs indien geloof zou worden gehecht aan de problemen die u zelf beweert te hebben ondergaan, deze niet meer zijn geweest dan enkele ondervragingen. U zou een keer meegenomen zijn naar een legerkamp, maar werd er gewoon ondervraagd en nadien vrijgelaten. Dat uw vader daarbij ook mishandeld werd (en u vreest datzelfde te ondergaan), is een bewering die u niet wist te staven en bovendien opmerkelijk gezien u aangaf dat jullie beide actief waren in de campagne van 2013 en jullie daarom werden ondervraagd. Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dan ook dat u de problemen die u beweert te hebben ondervonden in Sri Lanka niet aannemelijk wist te maken.

Voorts kunnen er ook al ernstige vraagtekens geplaatst worden bij uw beweerdde politieke activiteiten op zich. Zo zijn deze zoals gezegd niet meer dan een blote bewering die u niet wist te staven. Verder was het hoe dan ook niet meer dan een bijzonder korte activiteit, u zou enkel tijdens de campagne van 2013 voor hem hebben gewerkt. Enigszins bevreemdende carrièrewending overigens ook, nu u tevoren vooral gewoon thuis zat en soms als dagloner werkte (schilderen, lossen en laden, edm). Dat uw vader, die bakker was, al eerder voor hem werkte tijdens de campagne van 2010, kon u overigens ook niet staven. Hierbij dient overigens opgemerkt dat u zich hierbij leek tegen te spreken, nu u enerzijds aangaf dat u slechts bij die van 2013 hielp en uw vader bij die van 2010 en 2013, maar anderzijds dat jullie hem (Shivajilingam) "beide hielpen wanneer er verkiezingscampagnes" waren (zie CGVS, p.8). Hoe dan ook hield deze hulp naar eigen zeggen niet meer in dan het plakken van posters en het bussen van drukwerk. Dat jullie daarom dermate grote problemen zouden ervaren, en blijven ervaren zoveel jaren later, terwijl jullie enkel gevraagd werden naar mogelijke ex-LTTE leden op de campagne (van 2013) en jullie daarbij al ondervraagd waren en duidelijk hadden laten blijken daar niets van te weten, kan dan ook allerm minst overtuigen. Ten slotte is het ook bijzonder opmerkelijk dat u zelfs niet bleek te weten wie de (politieke) tegenstanders van Shivajilingam eigenlijk waren bij die bewuste verkiezingen (zie CGVS, p.9). U wist dan ook zelfs uw beperkte politieke activiteiten bij de verkiezingen in 2013 niet aannemelijk te maken.

Dat u ten slotte aangaf dat u bij uw verzoek om bescherming in Zwitserland precies hetzelfde had laten optekenen en daar geoordeeld werd, ook meermaals in beroep, dat u geen problemen had in Sri Lanka en terug kon keren (zie CGVS, p.4), kan bovenstaande appreciatie enkel bevestigen.

Volledigheidshalve wijst het CGVS erop dat hoewel de oorlog tussen de LTTE en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam, de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: "Situatie bij terugkeer van Tamils" van 15 juli 2021)

blijkt dat Gotabhaya Rajapaksa sinds zijn aantreden als president in november 2019 probeert om alle macht naar zich toe te trekken. Op 22 oktober 2020 keurde het Sri Lankaanse parlement amendement 20A goed met een tweederdemeerderheid. Meerdere geraadpleegde bronnen verwijzen naar het feit dat de grondwetswijziging gevolgen kan hebben voor alle minderheidsgroepen in Sri Lanka en in het bijzonder voor Tamils.

Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, blijkt uit het door Cedoca gevoerde onderzoek dat er geen aanwijzingen zijn dat de in- en uitreisprocedures op Colombo Airport sinds de verkiezingen van november 2019 zijn veranderd. Iedereen die (gedwongen of vrijwillig) terugkeert naar Sri Lanka wordt bij aankomst op de luchthaven van Colombo door een medewerker van de immigratiedienst gecontroleerd op zijn identiteit én op zijn eventuele aanwezigheid op zogenaamde "stop and watch lists". Tijdens deze controle wordt ook onderzocht of de betrokkene een inbreuk op de immigratiewetgeving begaan heeft. Iedereen die op een lijst met gezochte personen (watch list) staat, of die in verband kan worden gebracht met criminaliteit of met inbreuken tegen de emigratie- en immigratiewetgeving, of die gezocht worden door Interpol zal verder ondervraagd worden. Wie op een zwarte lijst staat van personen die reeds in contact zijn gekomen met het gerecht of de politie en vervolgens een verbod hebben gekregen om te reizen (stop list) zal zeker tegengehouden worden.

Uit een analyse van de bronnen die gevallen rapporteren van detentie blijkt dat het bijna altijd gaat over personen bij wie een band met de LTTE bestaat of vermoed wordt. Personen die een betekenisvolle rol gespeeld hebben voor de zaak van het naoorlogse Tamilseparatisme en/of voor een heropening van de vijandelijkheden in Sri Lanka worden als een bedreiging voor de Srilankaanse staat beschouwd en zullen in de negatieve belangstelling van de Srilankaanse autoriteiten staan. Zij lopen een reëel risico gearresteerd te worden op grond van de Prevention of Terrorism Act (PTA).

Soms worden ook personen aangehouden op de luchthaven omwille van inbreuken tegen de migratiewetgeving. Een vrijstelling op borg binnen de 24 uur is hierbij de regel maar dit geldt niet voor gearresteerden van wie vermoed wordt dat ze betrokken zijn bij het organiseren of faciliteren van een illegale uitreis, die betrokken zijn bij documentenfraude, die gebruik gemaakt hebben van twee paspoorten, of die op een lijst van gezochte personen staan. Inbreuken op de migratiewetgeving kunnen leiden tot strafprocedures. Hierbij wordt geen onderscheid gemaakt tussen Tamils en personen van andere etnieën. Uit het gegeven dat men bij een terugkeer naar Sri Lanka mogelijks strafrechtelijk vervolgd kan worden wegens het overtreden van de Sri Lankaanse wetgeving kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende immigratiewetgeving te handhaven. Hierbij dient te worden opgemerkt dat jullie aangaven Sri Lanka op legale wijze met jullie eigen paspoort te hebben verlaten.

Uit een analyse van de beschikbare informatie blijkt dat het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich niet voldoende is om aanspraak te maken op internationale bescherming. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: "Situatie bij terugkeer van Tamils" van 15 juli 2021) blijkt immers niet dat Tamils ingeval van terugkeer naar Sri Lanka meer geviseerd worden of meer risico lopen om strafrechtelijk vervolgd te dan andere etnieën louter omdat ze Tamil zijn. Evenmin blijkt uit deze informatie dat een afgewezen verzoeker om internationale bescherming bij een terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt blootgesteld te worden aan een mensonterende of vernederende behandeling of bestraffing louter omdat hij in het buitenland een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

Gezien u geen gewag maakt van, al dan niet (on)rechtstreeks, banden te hebben met de LTTE, en u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u Sri Lanka op illegale wijze verlaten heeft, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u.

Gelet op het gegeven dat u zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming op geen andere motieven baseert dan deze van uw asielrelaas, kan u daarenboven de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, §2, sub a en b van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet rechtvaardigen.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratief dossier toegevoegd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in wat zich voordoet als het enige middel de schending aan van de materiële motiveringsverplichting, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad verzoeker evenmin als vluchteling erkennen of hem de subsidiaire beschermingsstatus toekennen.

Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde terecht:

“Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging, in de zin van de Vluchtelingenconventie, dan wel van een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken.

Vooreerst dient erop gewezen dat u uw identiteit niet ontegensprekelijk wist aan te tonen. U legde immers niet meer dan een kopie van uw geboorteakte neer. Dient evenwel opgemerkt dat kopies slechts een zeer beperkte bewijswaarde hebben gezien ze makkelijk te manipuleren zijn. Verder wijst het CGVS ook op toegevoegde objectieve informatie waaruit blijkt dat vervalste documenten makkelijk te verkrijgen zijn in Sri Lanka. U liet in elk geval na enig origineel identiteitsdocument neer te leggen, of (ook maar een kopij van) uw identiteitskaart of paspoort. Bovendien konden uw verklaringen over deze laatste allerm minst overtuigen. Zo gaf u aan uw identiteitskaart bij uw asielprocedure in Zwitserland te hebben neergelegd en deze, noch kopie ervan, te hebben teruggekregen (zie CGVS, p.11). Uw paspoort zou u dan weer, zeer stereotiep (en maar weinig aannemelijk gezien u geen nood bleek te hebben aan een smokkelaar, zie verder), aan uw smokkelaar hebben moeten afgeven voor uw vertrek uit Sri Lanka (zie DVZ, pt.28; CGVS, pp.11-12). Gezien u ook nalaat het paspoort waarmee u dan wel gereisd zou hebben, neer te leggen, blijft uw verklaring over uw illegaal vertrek niet meer dan een blote bewering. Zulke bewijsstukken maken echter een essentieel onderdeel uit in iedere procedure en een verzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Het ontbreken van reisdocumenten en de weinig overtuigende verklaringen die u hierover aflegt houden dan ook een al een negatieve indicatie met betrekking tot de geloofwaardigheid van uw asielrelaas in, daar u de asieldiensten ook hierdoor geen duidelijk zicht geeft op wanneer u uw land verliet.

Verder dient te worden vastgesteld dat uw verklaringen mbt uw problemen omwille van uw politieke activiteiten allerm minst wisten te overtuigen. Zo dient vooreerst opgemerkt dat het niet meer dan blote beweringen zijn, dewelke bovendien maar weinig wisten te overtuigen (zie verder). U legde immers geen enkel begin van bewijs neer van uw beweerde problemen, noch van uw politieke activiteiten op zich. U zou wel een document gevraagd hebben van de politicus die jullie geholpen zouden hebben bij de verkiezingen, maar slaagde er niet in dit neer te leggen. Dat hij dit weigerde omdat hij bang was daardoor in de problemen te komen, kan maar weinig overtuigen, gezien onderstaande vaststellingen en het feit dat hijzelf wel nog in Sri Lanka blijkt te wonen. Hoe dan ook wisten uw verklaringen over uw problemen ook maar weinig te overtuigen. Zo is het maar weinig aannemelijk dat u, die beweert uw land van herkomst te hebben moeten verlaten omwille van uw hulp bij politieke verkiezingen, zich foutief zou uitlaten over de timing daarvan. U gaf immers aan dat de onbekenden u voor het eerst kwamen lastigvallen bij u thuis, de dag na de verkiezingen (zie CGVS, p.14). Opmerkelijk, gezien de verkiezingen zoals blijkt uit toegevoegde informatie plaatsvonden op 21 september 2013 en u deze feiten op 24 september 2013 dateerde (zie

CGVS Vragenlijst, pt.3.5). Ook over de timing van uw beweerdde problemen nadien liepen uw verklaringen uiteen. Zo gaf u in eerste instantie aan dat ze nadien pas terugkwamen in januari 2014, moment waarop ze uw vader (opnieuw) meenamen (zie CGVS Vragenlijst, pt.3.5). Om dan ten overstaan van het CGVS te laten optekenen dat ze na hun eerste bezoek (al) op regelmatige basis langskwamen (zie CGVS, p.13), alsook dat ze de week na het eerste (en dus ruim voor het tweede) incident al opnieuw langskwamen (zie CGVS, p. 15). Gevraagd dit te verduidelijken, bleken ze nu plots pas na het tweede bezoek regelmatig te zijn langsgesproken (zie CGVS, p.16). Wat er daar ook van zij, u bleek opmerkelijk genoeg helemaal niets te weten van de personen voor wie u beweert uw land te zijn moeten ontvluchten. Nochtans zouden zij verschillende keren bij jullie langsgesproken zijn en gaf u aan de problemen ook besproken te hebben met S.(...), die bovendien op de hoogte was van gelijkaardige problemen voor andere campagnemedewerkers (zie CGVS, pp.15-16). Dat hij daarop zou hebben aangegeven de problemen niet zo ernstig te nemen (zie CGVS, p.16), spreekt overigens boekdelen. Dat u niet op de hoogte bleek van het lot van die andere campagnemedewerkers die in hetzelfde schuitje zouden hebben gezeten (zie CGVS, p.16), mag gezien de ernst van de door u aangehaalde problemen verder verbazen. Evenzeer bevreemdend is de vaststelling dat u verklaarde dat u genoodzaakt was onder te duiken, en uw vader, die al langer voor S.(...) zou werken dan u en ernstigere problemen had met jullie tegenstanders, gewoon thuisbleef. Dat hij het hoofd van de familie was en daar moest blijven, terwijl jullie voor jullie veiligheid weg moesten (zie CGVS, p.17) overtuigt dan ook niet. Hierbij kan ook opgemerkt worden dat uw hele gezin momenteel nog steeds in uw dorp zou wonen. Dat ze daarbij nog steeds worden lastiggevallen omwille van jullie (beperkte) politieke activiteiten uit 2013, kan echter niet aanvaard worden. Hoe dan ook bleek u zelf nog jarenlang, klaarblijkelijk zonder noemenswaardige problemen, gewoond te hebben op slechts een tiental kilometer van uw woonplaats. Dat u daarbij ondergedoken leefde, is niet meer dan een blote bewering. Bovendien kan het voor uw tegenstanders, die u een zekere macht toedicht, niet bijzonder moeilijk geweest zijn om u desgewenst te vinden bij uw tante vlakbij. Ten slotte dient ook vastgesteld dat, zelfs indien geloof zou worden gehecht aan de problemen die u zelf beweert te hebben ondergaan, deze niet meer zijn geweest dan enkele ondervragingen. U zou een keer meegenomen zijn naar een legerkamp, maar werd er gewoon ondervraagd en nadien vrijgelaten. Dat uw vader daarbij ook mishandeld werd (en u vreest datzelfde te ondergaan), is een bewering die u niet wist te staven en bovendien opmerkelijk gezien u aangaf dat jullie beide actief waren in de campagne van 2013 en jullie daarom werden ondervraagd. Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dan ook dat u de problemen die u beweert te hebben ondervonden in Sri Lanka niet aannemelijk wist te maken.

Voorts kunnen er ook al ernstige vraagtekens geplaatst worden bij uw beweerdde politieke activiteiten op zich. Zo zijn deze zoals gezegd niet meer dan een blote bewering die u niet wist te staven. Verder was het hoe dan ook niet meer dan een bijzonder korte activiteit, u zou enkel tijdens de campagne van 2013 voor hem hebben gewerkt. Enigszins bevreemdende carrièrewending overigens ook, nu u tevoren vooral gewoon thuis zat en soms als dagloner werkte (schilderen, lossen en laden, edm). Dat uw vader, die bakker was, al eerder voor hem werkte tijdens de campagne van 2010, kon u overigens ook niet staven. Hierbij dient overigens opgemerkt dat u zich hierbij leek tegen te spreken, nu u enerzijds aangaf dat u slechts bij die van 2013 hielp en uw vader bij die van 2010 en 2013, maar anderzijds dat jullie hem (Shivajilingam) "beide hielpen wanneer er verkiezingscampagnes" waren (zie CGVS, p.8). Hoe dan ook hield deze hulp naar eigen zeggen niet meer in dan het plakken van posters en het bussen van drukwerk. Dat jullie daarom dermate grote problemen zouden ervaren, en blijven ervaren zoveel jaren later, terwijl jullie enkel gevraagd werden naar mogelijke ex-LTTE leden op de campagne (van 2013) en jullie daarbij al ondervraagd waren en duidelijk hadden laten blijken daar niets van te weten, kan dan ook allerm minst overtuigen. Ten slotte is het ook bijzonder opmerkelijk dat u zelfs niet bleek te weten wie de (politieke) tegenstanders van Shivajilingam eigenlijk waren bij die bewuste verkiezingen (zie CGVS, p.9). U wist dan ook zelfs uw beperkte politieke activiteiten bij de verkiezingen in 2013 niet aannemelijk te maken.

Dat u ten slotte aangaf dat u bij uw verzoek om bescherming in Zwitserland precies hetzelfde had laten optekenen en daar geoordeeld werd, ook meermaals in beroep, dat u geen problemen had in Sri Lanka en terug kon keren (zie CGVS, p.4), kan bovenstaande appreciatie enkel bevestigen.

Volledigheidshalve wijst het CGVS erop dat hoewel de oorlog tussen de LTTE en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam, de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: "Situatie bij terugkeer van Tamils" van 15 juli 2021) blijkt dat Gotabhaya Rajapaksa sinds zijn aantreden als president in november 2019 probeert om alle macht naar zich toe te trekken. Op 22 oktober 2020 keurde het Sri Lankaanse parlement amendement 20A goed met een tweederdemeerderheid. Meerdere geraadpleegde bronnen verwijzen naar het feit dat de grondwetswijziging gevolgen kan hebben voor alle minderheidsgroepen in Sri Lanka en in het bijzonder voor Tamils.

Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, blijkt uit het door Cedoca gevoerde onderzoek dat er geen aanwijzingen zijn dat de in- en uitreisprocedures op Colombo Airport sinds de verkiezingen van november 2019 zijn veranderd. Iedereen die (gedwongen of vrijwillig) terugkeert naar Sri Lanka wordt

bij aankomst op de luchthaven van Colombo door een medewerker van de immigratiedienst gecontroleerd op zijn identiteit én op zijn eventuele aanwezigheid op zogenaamde “stop and watch lists”. Tijdens deze controle wordt ook onderzocht of de betrokkene een inbreuk op de immigratiewetgeving begaan heeft. Iedereen die op een lijst met gezochte personen (watch list) staat, of die in verband kan worden gebracht met criminaliteit of met inbreuken tegen de emigratie- en immigratiewetgeving, of die gezocht worden door Interpol zal verder ondervraagd worden. Wie op een zwarte lijst staat van personen die reeds in contact zijn gekomen met het gerecht of de politie en vervolgens een verbod hebben gekregen om te reizen (stop list) zal zeker tegengehouden worden.

Uit een analyse van de bronnen die gevallen rapporteren van detentie blijkt dat het bijna altijd gaat over personen bij wie een band met de LTTE bestaat of vermoed wordt. Personen die een betekenisvolle rol gespeeld hebben voor de zaak van het naoorlogse Tamilseparatisme en/of voor een heropening van de vijandelijkheden in Sri Lanka worden als een bedreiging voor de Srilankaanse staat beschouwd en zullen in de negatieve belangstelling van de Srilankaanse autoriteiten staan. Zij lopen een reëel risico gearresteerd te worden op grond van de Prevention of Terrorism Act (PTA).

Soms worden ook personen aangehouden op de luchthaven omwille van inbreuken tegen de migratiewetgeving. Een vrijstelling op borg binnen de 24 uur is hierbij de regel maar dit geldt niet voor gearresteerden van wie vermoed wordt dat ze betrokken zijn bij het organiseren of faciliteren van een illegale uitreis, die betrokken zijn bij documentenfraude, die gebruik gemaakt hebben van twee paspoorten, of die op een lijst van gezochte personen staan. Inbreuken op de migratiewetgeving kunnen leiden tot strafprocedures. Hierbij wordt geen onderscheid gemaakt tussen Tamils en personen van andere etnieën. Uit het gegeven dat men bij een terugkeer naar Sri Lanka mogelijks strafrechtelijk vervolgd kan worden wegens het overtreden van de Sri Lankaanse wetgeving kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende immigratiewetgeving te handhaven. (...)

Uit een analyse van de beschikbare informatie blijkt dat het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich niet voldoende is om aanspraak te maken op internationale bescherming. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: “Situatie bij terugkeer van Tamils” van 15 juli 2021) blijkt immers niet dat Tamils ingeval van terugkeer naar Sri Lanka meer geviseerd worden of meer risico lopen om strafrechtelijk vervolgd te worden dan andere etnieën louter omdat ze Tamil zijn. Evenmin blijkt uit deze informatie dat een afgewezen verzoeker om internationale bescherming bij een terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt blootgesteld te worden aan een mensonterende of vernederende behandeling of bestraffing louter omdat hij in het buitenland een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

Gezien u geen gewag maakt van, al dan niet (on)rechtstreeks, banden te hebben met de LTTE, en u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u Sri Lanka op illegale wijze verlaten heeft, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u.

Gelet op het gegeven dat u zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming op geen andere motieven baseert dan deze van uw asielrelaas, kan u daarenboven de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, §2, sub a en b van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet rechtvaardigen.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratief dossier toegevoegd.”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen enkele ernstige poging onderneemt om voormelde motieven, die pertinent en draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn relaas en de redenen waarom hij aanvoert een gegronde vrees vervolging te hebben en/of een reëel risico op ernstige schade te lopen, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter geheel in gebreke blijft. Zonder in detail in te gaan op de motieven van de bestreden beslissing, dient de Raad na lezing van het verzoekschrift immers vast te stellen dat verzoeker niet aantoonbaar dat de motivering in de bestreden beslissing, waarin zijn verklaringen ongeloofwaardig worden geacht, onredelijk of ontoereikend zou zijn. Verzoeker komt in wezen immers niet verder dan het louter volharden in zijn vluchtrelaas, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het uiten van blote beweringen, het poneren van een vrees voor vervolging en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, hetgeen echter

bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij dan ook niet vermag voormelde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten.

Hoewel verzoeker in het verzoekschrift aangeeft het nodige te doen teneinde zijn identiteit te staven en zijn originele documenten heeft opgevraagd in Zwitserland, stelt de Raad vast dat verzoeker tot aan het sluiten der debatten geen bijkomende documenten heeft bijgebracht.

Bij het verzoekschrift werd weliswaar een niet nader benoemd document gevoegd, doch de Raad stelt vast dat dit document naast het feit dat het louter een fotokopie is en geen origineel document, niet vergezeld werd van een voor eensluidend verklaarde vertaling conform artikel 8 van het koninklijk besluit houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 21 december 2006 zijn, waardoor het niet in overweging kan worden genomen.

Wat betreft de vastgestelde tegenstrijdigheid rond de timing van de verkiezingen laat verzoeker gelden dat er geen tegenstrijdigheid is, omdat hij nooit de datum van de verkiezingen heeft vermeld. Verzoeker kan hiermee echter niet overtuigen gezien hij wel degelijk verklaarde dat de onbekenden hem *de dag na de verkiezingen* voor het eerst kwamen lastigvallen bij hem thuis, en dateerde dit specifiek op 24 september 2013 (eigen schuinzetting). Aangezien uit de informatie aanwezig in het administratief dossier duidelijk blijkt dat de verkiezingen waarvan sprake plaatsvonden op 21 september 2013, en dus niet op 23 september 2021 conform verzoekers verklaringen legt verzoeker wel degelijk incoherente verklaringen af.

Verzoeker geeft met betrekking tot de timing van zijn problemen aan dat de beweerde vervolgers regelmatig langskwamen bij hem thuis om te controleren aangezien ze op die manier wilden nagaan of hij nog steeds contact had met die politicus. Het is pas in januari 2014 dat hij werd meegepakt als eerste keer. Verzoeker gaat hiermee voorbij aan de eerdere verklaringen die hij aflegde. Zo is er op de Dienst Vreemdelingenzaken geen sprake van het gegeven dat zijn vervolgers na het eerste bezoek in september 2013 regelmatig terugkwamen en stelde hij dat ze pas in januari 2014 terugkwamen en dan zijn vader (opnieuw) meenamen, terwijl hij op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde dat ze na hun eerste bezoek (al) op regelmatige basis langskwamen, alsook dat ze de week na het eerste (en dus ruim voor het tweede) incident al opnieuw langskwamen. Wanneer verzoeker gevraagd werd dit te verduidelijken, gaf verzoeker aan dat zijn vervolgers pas na het tweede bezoek regelmatig zijn langsgesproken. De stelling van het verzoekschrift dat zijn vervolgers regelmatig langskwamen bij hem en hij in januari 2014 de eerste keer is meegepakt, kan dan ook geen afbreuk doen aan voormelde vaststellingen.

Waar werd vastgesteld dat het bevreemdend is dat verzoeker genoodzaakt was onder te duiken, terwijl zijn vader, die al langer voor S. zou werken dan hijzelf en ernstigere problemen had met de beweerde vervolgers gewoon thuisbleef, herhaalt verzoeker slechts zijn eerdere verklaring. Met opnieuw de stelling dat zijn vader gezinshoofd was en voor zijn moeder, broer en zus diende te zorgen, overtuigt verzoeker dan ook niet. Het betoog dat verzoekers vader blind is geworden door de mishandelingen, hij de beweerde vervolgers geld geeft in ruil om hen niet lastig te vallen en dat verzoeker nog twee jaar ondergedoken leefde, kan niet overtuigen. Verzoeker bleek immers zelf nog jarenlang, klaarblijkelijk zonder noemenswaardige problemen, gewoond te hebben op slechts een tiental kilometer van zijn woonplaats en kan niet aantonen dat hij daarbij ondergedoken leefde noch dat zijn vader mishandeld werd en blind is geworden.

Iedere asielzoeker staat bloot aan een zekere vorm van stress tijdens het gehoor, maar dit doet geen afbreuk aan de plicht om het asielrelaas zo correct en volledig mogelijk te vertellen waardoor van verzoeker wel degelijk kan worden verwacht dat hij zijn beweerde vervolgers nader weet te identificeren te meer verzoeker in het verzoekschrift aangeeft dat zijn vader hier meer over weet. De vaststelling dat verzoeker zonder enige gegronde reden, geen inspanning doet teneinde zich te bevragen omtrent zijn vervolgers en dit zeker ook aan de personen die er eveneens mee te maken hebben, wijst op een gebrek aan interesse in zijn hoofde en ondermijnt volledig de geloofwaardigheid van zijn verhaal.

De bewering dat hij zal opgepakt en gearresteerd worden bij terugkeer naar Sri Lanka omdat hij het land illegaal verliet, is niet meer dan een bewering. Verzoeker kan zijn beweerde problemen niet aannemelijk maken en bijgevolg evenmin dat hij het land omwille hiervan illegaal met behulp van smokkelaars heeft moeten verlaten. Verzoeker doet geen afbreuk aan de concrete vaststellingen met betrekking tot zijn paspoort en het beweerde illegale vertrek uit het land. Deze vaststellingen worden derhalve hier overgenomen:

“Vooreerst dient erop gewezen dat u uw identiteit niet ontegensprekelijk wist aan te tonen. U legde immers niet meer dan een kopie van uw geboorteakte neer. Dient evenwel opgemerkt dat kopies slechts een zeer beperkte bewijswaarde hebben gezien ze makkelijk te manipuleren zijn. Verder wijst het CGVS ook op toegevoegde objectieve informatie waaruit blijkt dat vervalste documenten makkelijk te verkrijgen zijn in Sri Lanka. U liet in elk geval na enig origineel identiteitsdocument neer te leggen, of (ook maar een kopij van) uw identiteitskaart of paspoort. Bovendien konden uw verklaringen over deze laatste allerminst overtuigen. Zo gaf u aan uw identiteitskaart bij uw asielprocedure in Zwitserland te hebben neergelegd en deze, noch kopie ervan, te hebben teruggekregen (zie CGVS, p.11). Uw paspoort zou u dan weer, zeer stereotiep (en maar weinig aannemelijk gezien u geen nood bleek te hebben aan een smokkelaar, zie verder), aan uw smokkelaar hebben moeten afgeven voor uw vertrek uit Sri Lanka (zie DVZ, pt.28; CGVS, pp.11-12). Gezien u ook nalaat het paspoort waarmee u dan wel gereisd zou hebben, neer te leggen, blijft uw verklaring over uw illegaal vertrek niet meer dan een blote bewering. Zulke bewijsstukken maken echter een essentieel onderdeel uit in iedere procedure en een verzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Het ontbreken van reisdocumenten en de weinig overtuigende verklaringen die u hierover aflegt houden dan ook een al een negatieve indicatie met betrekking tot de geloofwaardigheid van uw asielrelaas in, daar u de asieldiensten ook hierdoor geen duidelijk zicht geeft op wanneer u uw land verliet.”

Het argument dat zijn vader intussen ziek is geworden door de gevolgen van de mishandeling wordt niet concreet aangetoond. Bijgevolg acht de Raad het evenmin aannemelijk dat verzoeker voor het gezin zal dienen te zorgen bij terugkeer, zoals hij zelf voorhoudt. De angst die hij heeft geen geld te zullen kunnen geven aan zijn vervolgers zoals zijn vader deed om hen om te kopen en vreest opnieuw te zullen worden aangevallen is, gelet op wat voorafgaat dan ook niet aannemelijk.

De loutere bewering een tamil te zijn, tot een minderheidsgroep te behoren, in het buitenland te hebben verbleven en een verzoek om internationale bescherming te hebben ingediend, volstaat niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft desbetreffend in gebreke.

Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie met inbegrip van de actuele landeninformatie die door verwerende partij per aanvullende nota werd bijgebracht en de verklaringen van de verzoekende partij in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang alsook in het licht van algemene situatie in Sri Lanka, acht de Raad het geheel aan de voormelde bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt nood te hebben aan internationale bescherming.

Daarmee is dan ook komen vast te staan dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat derhalve hem het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend.

Voorgaande vaststellingen volstaan tevens voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*. Verzoeker toont niet aan dat er in Sri Lanka sprake is van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.4. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonde.

2.5. Verzoeker vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen

redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig december tweeduizend drieëntwintig door:

C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF